

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Strup): Vedtagelsen af de af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holtstein) stillede Vædringsforslag kan jeg selvfølgelig kun fraraade, da deres Vedtagelse efter min Mening væsentlig vil formindste Udsigten til at opnå Enighed mellem begge Rigsdagens Afdelinger om Afsættelsen af en midlertidig Bevillingslov. Det af de ærede Medlemmer for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) og Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) stillede Vædringsforslag er jo kun en Redaktionsændring, det er et andet Udtryk for det Samme, som jeg har antydet, dels i Bemærkningerne til Lovforslaget, dels under Forhandlingerne i Thinget, at være Indholdet af Lovforslaget, og jeg kan jo ikke Andet end erkjende, at Vædringsforslaget har det Fortrin fremfor selve Lovforslaget, at da det udtrykker den samme Tanke med de Ord, man er vant til at se i de midlertidige Finantslove, saa er en Misforstaaelse af Ordene derved vanskeliggjort. Jeg sigter til den Misforstaaelse, som der har været af Ordene i det oprindelige Forslag. — Ved Slutningen af 1ste Behandling af dette Lovforslag forbeholdt jeg mig, naar Forhandlingerne ved 1ste Behandling forelaa trykte, da at undersøge, om en Konklusion, der var draget af en Udtalelse af mig, og som jeg ikke kunde godkjende Rigtigheden af, skulde hidrøre fra en Misforstaaelse af, hvad jeg havde sagt, eller muligvis fra et mindre heldigt Udtryk for min Tanke fra min Side. Efter nu at have set den paagjældende Udtalelse af mig i Tidenden maa jeg tilstaa, at jeg egentlig ikke ser, at den kunde give Anledning til en saadan Misforstaaelse, men for en Sikkerheds Skyld skal jeg ganske bestemt udtale, at jeg ved 1ste Behandling af denne Sag ikke har udtalt eller har villet udtale Noget om, hvad der maatte gøres, dersom det beklagelige Tilfælde skulde indtræde, at der til en given Tid — den være sig nær eller fjern — ikke skulde foreligge eller være tilstede nogen af Rigsdagen vedtaget Bevillingslov. Hvad der i saa Henseende skulde gøres for at firkke Statslivets uforstyrrede Gang, derom har jeg ikke villet udtale mig. Skulde der findes en Yttring hos mig, som man kunde fortolke i en saadan Retning, skal jeg kun beklage, at jeg har brugt den.

Formanden (Berg): Jeg vil i Anledning af den hoiterede Finantsministers Udtalelser om Trykningen af 1ste Behandling af denne Sag bemærke, at ihvorvel dette enkelte Punkt er blevet trykt, saa har

hele Forhandlingen endnu ikke kunnet foreligge trykt for ærede Medlemmer. Trykkeriforholdene ere noget vanskelige under de nuværende Tilstande o. Manglen paa Lokaler o. desl., og navnlig er Grunden denne, at Finantsudvalget, ogsaa paa Grund af Anmodninger fra de forskjellige Ministerier, i disse Dage har maattet lægge stærkt Beslag paa Trykkeriet, idet man har troet ikke at burde opsætte Forberedelsen til 3die Behandling af Finantslovdn for at faae Forhandlingerne af denne Sag trykte, hvor meget jeg end har ønsket, at dette kunde have stet inden Sagens 2den Behandling.

Mourad: Jeg maa dog med et Par Ord berøre det Vædringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling). De af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holtstein) stillede Vædringsforslag slutte sig til det Gamle, og ligesom det hidtil har viist sig, at et saadant Lovforslag ikke har medført nogen Ulempe, saaledes vil det heller ikke medføre det nu. Derimod har jeg Betænkelse ved det fortrævedte Vædringsforslag. Der ligger skjult deri en Grundsætning, som er farlig, saa at jeg ikke tror, man kan vedtage det her. De kongelige Prærogativer ere fastede ind her i Forsamlingen og have gjort et stort Rabalder. Dette er med fuldkommen Uret; thi baade Ministeriet og Folkethingets Flertal erkjende begge Parlamentarismen, det maa anses for at være aldeles slaaet fast. Vi have Udtalelser fra den høitæredede Conseilspræsident om, at hvis begge Thing vare enige om, at han burde gaa, saa vilde han gaa. Det er Parlamentarisme. Det er ikke det fuldt udviklede Trin af Parlamentarisme; men det er Parlamentarisme. Menigheden bestaar deri, at Regjeringen mener, at for at blive behøves der ikke Mere end det ene Things Understøttelse. Efter den sædvanlige europæiske Opfattelse kræver derimod et Ministerium for at blive, at det er nødvendigt, at det faar Understøttelse af begge Rigsdagens Afdelinger. Deri ligger hele den store grundforskjellige Opfattelse, og denne forskjellige Opfattelse gjør sig ogsaa gjældende i det stillede Vædringsforslag. Saaledes som det er blevet stillet her, ville de Medsættelser paa Finantsloven, som ere bleve vedtagne her af dette Thing, aldeles ikke faae nogen Betydning i den midlertidige Finantslov, naar ikke ogsaa Landsthinget tiltræder dem. Altsaa vil Regjeringensforslaget, støttet kun af det ene Thing, gennem den midlertidige Finantslov kunne